

[Ministeren for handel, industri og søfart.] skuddet på handelsbalancen fra måned til måned.

Jeg har tallene for underskuddet på handelsbalancen for årets første måneder. For januar og februar havde vi en merimport på 254 mill. kr. For de samme to måneder i 1949 var merimporten kun 172 mill. kr. Der er altså for disse to måneders vedkommende en stigning fra 1949 til 1950 i handelsbalanceunderskuddet fra 172 mill. kr. til 254 mill. kr. Jeg har ikke tallene for de senere måneder, men har nogle tal for importens størrelse i årets fire første måneder. Vi finder, at den samlede import fra 1. januar til 1. maj i år har udgjort 1,4 milliarder kroner. Ganger man det op, idet man tænker sig, at importen bevarer den størrelse året ud, vil man finde, at den samlede indførsel for 1950 vil komme op på 5,6 milliarder. I de beregninger, vi har lagt til grund for betalingsbalancen og nationalbudgettet, regner vi ikke med så stor indførsel, kun med 5 milliarder, altså med 600 mill. kr. mindre. Det vil sige, at skulle man proportionalt forlænge linien for den indførsel, der allerede har fundet sted i den forløbne del af året, hele året ud, vil der blive en merimport på 600 mill. kr., som vi altså skulle skaffe betalingsdækning for.

Nu siger jeg slet ikke, at det vil gå på den måde. Der er jo mange faktorer, som bevirker, at det sædvanlige i dansk økonomi er, at vi har relativt stort underskud på handelsbalancen i årets første måneder, og så senere, når landbrugsproduktionen og landbrugseksporten for alvor kommer i gang, retter det sig noget op. Sådan gik det i fjor, hvor det endda rettede sig ganske smukt op, og vi har også håb om, at de pessimistiske overslag over valutasisuationen, man har kunnet gøre på grundlag af den foreløbige udvikling, kan rette sig noget op. Jeg håber og tror, at det vil rette sig så meget op, at betalingsbalancens tal kan komme til at stemme. At de oven i købet skulle kunne ændre sig så meget, at udfaldet, når året er omme, vil vise sig at have været gunstigere, end vi har regnet med i betalingsbalancen, tror jeg desværre ikke man i øjeblikket kan finde momenter, der taler for.

Det ærede medlem gik derefter over til at beskæftige sig med de mange udtalelser, der var kommet i ministertaler, og de mange udtalelser, der stod i nationalbudgettet om beskæftigelsen. Det ærede medlem gjorde ganske rigtigt opmærksom på, at forsøger vi at spare valuta, at rette betalingsbalan-

cen op ved at begrænse købekraften, så må vi ikke leve i den illusion, at vi udelukkende kan begrænse købekraften overfor de udenlandske varer; når vi begrænser købekraften, må vi tage med i købet, at også efterspørgslen efter indenlandske varer går ned, og det betyder altså, at beskæftigelsen forringes. Dette synspunkt er overordentlig rigtigt og har samme gyldighed, hvadenten man vil anvende, hvad det ærede medlem kaldte finanspolitiske midler, eller man vil anvende, hvad det ærede medlem hr. Aksel Møller anbefalede så stærkt, nemlig pengepolitiske midler. I begge tilfælde må man være klar over, at man må nedskære købekraften og formidske forbrug og produktion her i landet for at kunne spare et langt mindre beløb i valuta end det, bruttonedskæringen udgør. Jeg skal komme ind på et par beregninger herover i min replik til det ærede medlem hr. Aksel Møller.

Efter at dette er slået fast, spørger det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen, om vi da fra regeringens side sætter løsningen af beskæftigelsesproblemet højere end løsningen af valutaspørgsmålet. Det er jo den slags spørgsmål, det er forfærdelig svært at svare på. Jeg kan vist ikke svare andet end, at vi ønsker at løse begge problemer, både beskæftigelsesproblemet og valuta-problemet. Dette svar tror jeg ikke det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen vil være fuldstændig tilfreds med, men jeg kan uddybe det et stykke videre ved at sige, at om galt skal være, vil vi hellere have importrestriktioner, end vi vil have arbejdsløshed; regeringen vil hellere bevare importrestriktionerne end kaste befolkningen ud i arbejdsløshed. Så klart vil jeg gerne have lov til at sige det.

Når det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen derefter går over til sit næste spørgsmål: om vi da vil drive denne importrestriktionspolitik og denne beskæftigelsespolitik på en sådan måde, at vi ønsker at bevare en ineffektiv beskæftigelse her i landet, at vi ønsker at bevare produktioner, som ikke er naturlige for Danmark, som er umoderne, som ikke kan konkurrere, så må jeg svare nej. Sådanne produktioner ønsker vi naturligvis ikke at bevare. Man ville jo nok i et land kunne føre en økonomisk politik, der gav fuld beskæftigelse, gennem opretholdelse af en ineffektiv og ikke konkurrencedygtig produktion og for så vidt kunne nå et af sine mål, nemlig den fulde beskæftigelse, men samtidig ville man uægtelig have sat et andet mål over styr, nemlig det at give befolkningen en høj leve-